

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I UPPSALA**

Enhet 1

DOM
2017-06-21
Meddelad i Uppsala

Mål nr
1376-17 E

1

KONKURRENSVERKET	
2017-06-21	
Avd	
Dnr	
KSnr	Aktbil

SÖKANDE

Horiba France SAS

Ombud: Advokat Hugo Norlén och bitr. jurist Erik Nilsson
Advokatfirman Lindahl KB
Box 1203
751 42 Uppsala

MOTPART

Uppsala Universitet
Box 256
751 05 Uppsala

SAKEN

Överprövning enligt lagen (2007:1091) om offentlig upphandling, LOU

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten bifaller ansökan om överprövning och förordnar att upphandlingen ska göras om.

Dok.Id 211067

Postadress

Box 1853
751 48 Uppsala

Besöksadress
Kungsgatan 49

Telefon

018-431 63 00

Telefax

018-10 00 34

E-post: forvaltningsrattenuppsala@dom.se
www.forvaltningsrattenuppsala.domstol.se

Expeditionstid

måndag–fredag
08:00-16:00

BAKGRUND OCH YRKANDEN M.M.

Uppsala universitet (universitetet) genomför en upphandling av GDOES – *glow discharge optical emission spectroscopy* (dnr GDOES UH 2016/88). Upphandlingen genomförs som ett öppet förfarande. I tilldelningsbeslut den 7 mars 2017 antogs anbud från Ametek Nordic AB (Ametek). Anbud från Horiba France SAS (bolaget) förkastades då det inte uppfyllde samtliga krav i upphandlingen.

Bolaget ansöker om överprövning av upphandlingen och yrkar i första hand att upphandlingen ska rättas på så sätt att bolagets anbud utvärderas. I andra hand yrkar bolaget att rättelse ska ske genom att en ny anbudsutvärdering genomförs vid vilken anbud från Ametek inte beaktas. I tredje hand yrkar bolaget att upphandlingen ska göras om.

Till stöd för sin inställning anför bolaget i huvudsak följande. Enligt krav 11.2 ska leverantörerna ange vissa värden för de 25 uppräknade ämnena. Universitetet anger, felaktigt, att bolaget enbart uppgett detektionsgränsvärdet för 5 av de 25 ämnena. Bolaget har i sitt svar på kravet angett att värdet 10–50 ppm gäller ”most others” med vilket menas övriga 20 specificerade ämnen i krav 11.1. På grund av en språkförbistring vid översättningen från franska till engelska tillkom ordet ”most”. Läst i hela sitt sammanhang framgår dock tydligt att svaret gällande detektionsgränser omfattar samtliga 25 ämnen.

Universitetet anför vidare, felaktigt, att bolaget inte uppfyller kravet på att ange ”depth resolution”. Eftersom att det inte var nödvändigt att ange teknisk data eller annan bevisning för att uppfylla kravet angav bolaget bl.a. att dess offererade utrustning kan mäta upplösning på ”sub Nanonmeter depth”. Denna del av svaret räcker för att uppfylla kravet och resten av svaret är överskottsinformation utan betydelse för kravuppfyllelsen.

Som universitetet tolkat krav 11.2 är det tillräckligt att som leverantör ange om anbudsgivaren hade detektionsgränser för något av de 25 elementen. Bolaget har gjort detta när man tydligt angett detektionsgränser för åtminstone 5 av 25 element.

Om bolaget inte anses uppfylla krav 11.2 var det ändå fel att utesluta bolagets anbud eftersom att kravet inte är obligatoriskt. Universitetet anger nämligen i sitt yttrande att detektionsgränser kan saknas för vissa element och det framgår tydligt att universitetet inte anser att leverantörerna behöver ange detektionsgränser för samtliga element för att uppfylla kravet. En leverantör kunde tvärtom ange att den inte hade detektionsgränser för några element och ändå uppfylla kravet. Det var alltså inte obligatoriskt för leverantörerna att ange detektionsgränser för samtliga element. Bolaget har ändå angett detektionsgränser för fem angivna element samt övriga element. Universitetet agerade därför i strid med LOU när bolagets anbud uteslöts.

Om krav 11.2 är att betrakta som obligatoriskt uppfyller bolaget alljämt kravet och det vore i strid med proportionalitetsprincipen att förkasta bolagets anbud. Kravet är otydligt formulerat och bolagets svar på kravet måste tolkas därefter. Om bolaget inte uppfyller kravet är förfrågningsunderlaget så pass otydligt utformat att det strider mot transparensprincipen då det inte är möjligt för en rimligt informerad och normalt omsorgsfull leverantör att tolka kravet och förstå om det är obligatoriskt att ange detektionsgränser för samtliga 25 element eller vad som annars krävdes.

För det fall krav 11.2 är obligatoriskt och bolaget inte uppfyller kravet, ska inte heller Ametek anses uppfylla kravet då bl.a. värden utelämnats för Germanium, Rubidium och Cesium. Upphandlingen ska därför göras om.

Ametek uppfyller inte heller krav 11.4 gällande möjlighet att mäta andra ämnen och den uppgift Ametek lämnat är alltför allmänt hållen. Det är inte

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I UPPSALA****DOM**

tillräckligt att Ametek påstår att man uppfyller samtliga krav utan universitetet har haft att på egen hand utreda om kraven uppfylls eller inte.

Bolagets anbudspris var 186 500 euro och Ameteks anbudspris var 190 000 euro. Bolaget skulle alltså ha tilldelats kontraktet om det inte varit för universitetets överträdelser av LOU och bolaget har därför lidit skada. Även om bolagets anbud rätteligen förkastats uppfyller inte heller Ametek samtliga krav och det saknas anbud att anta och upphandlingen måste avbrytas och göras om. Bolaget har därför lidit skada även i denna situation.

Universitetet yrkar att ansökan lämnas utan bifall och anför till stöd för sin inställning bl.a. följande. Universitetet har krävt specificerade detektionsgränser för varje element för att kunna verifiera utrustningens prestanda efter installation och kalibrering samt för att kunna avgöra omfattningen av den arbetsinsats som behövs för kalibrering och driftsättning. Om standarder saknas, vilket universitetet är medvetet om att det gör för universitetets specifika ändamål, kräver det att universitetet tar fram eget referensmaterial som kalibrering kan göras mot. Bolaget har svarat svepande för samtliga element utom fem, vilket innebär att det inte är möjligt att verifiera mot de element som i efterhand anges i intervall eller att påvisa omfattningen av universitetets arbetsinsats för framtagande av kompletterande referensmaterial. Detektionsgränserna i bolagets anbud var även för otydligt angivna för att kunna verifieras avseende installerad utrustnings faktiska prestanda gentemot den i anbudet utlovade. Krav 11.2 är tydligt formulerat och universitetet efterfrågade detektionsgränser för "each" dvs. varje element. Bolaget har inte angett detektionsgränser för samtliga 25 element, där sådana gränser finns fastställda. Bolaget har enbart angett detektionsgränser för fem element. Det går inte att avgöra vilka av de övriga 20 elementen som ingår i skrivelsen "most others". Bolaget har inte uppfyllt kravet och universitetet har saknat möjlighet att begära ett förtydligande från bolaget då ett sådant

skulle strida mot likabehandlingsprincipen. Det var proportionerligt och korrekt att utesluta bolagets anbud.

Krav 11.2 är obligatoriskt eftersom universitetet inte har angett att anbudsgivarna inte behöver ange detektionsgränser för samtliga element. Att acceptera icke fastställda värden är inte detsamma som att påstå att detektionsgränser inte behöver anges.

Ameteks anbud innehåller information för samtliga efterfrågade element och Ametek redovisade detektionsgränser där man hade referensmaterial. Utifrån informationen i Ameteks anbud att man saknar fastställda detektionsgränser för vissa element gentemot certifierade referensmaterial vet universitetet att dessa detektionsgränser måste fastställas med egna referensmaterial under driftsättande och kalibrering. Således uppfyller Ametek krav 11.2. Universitetet hade godtagit om bolaget svarat på samma sätt som Ametek. Möjligheten att analysera flera element är främst relevant ur perspektivet att universitetet, i dagsläget, inte med säkerhet vet vilka andra element som kan bli intressanta ur analysynpunkt. Utrustningen ska därför kunna analysera flera ospecificerade element utan omfattande ombyggnad. Då specifika element inte uppgavs är det inte rimligt att kräva detaljerade uppgifter, vilket inte heller krävs i krav 11.4, Ametek uppfyller därför även detta krav. Universitetet har inte åsidosatt likabehandlingsprincipen och Ameteks anbud uppfyller samtliga ska-krav. Universitetet har bedömt Ameteks anbud mot bakgrund av erhållna svar samt inlämnade bilagor.

Samtliga anbudsgivare kontaktades innan upphandlingen och fick tillfälle att utföra djupprofilsanalys av två, för universitetets verksamhet, typiska material. Med proverna följde en beskrivning av bulksammanställningen för dessa där det framgick vilka ämnen som var relevanta för analysen. De olika anbudsgivarna genomförde analyserna och returnerade svaren till universitetet. Anbudsgivarna fick således information redan innan upphandlingen an-

nonserades om vad som var av betydelse för universitetet. Ingen av anbudsgivarna ställde någon fråga kring innebörden av krav 11.2 och inga synpunkter framfördes under anbudstiden. Förfrågningsunderlaget var därför inte otydligt.

SKÅLEN FÖR AVGÖRANDET

Tillämpliga bestämmelser m.m.

Den 1 januari 2017 trädde en ny lag (2016:1145) om offentlig upphandling i kraft. Av övergångsbestämmelserna till den nya lagen framgår att den tidigare lagen (2007:1091) om offentlig upphandling ska tillämpas på sådana upphandlingar som har påbörjats före ikraftträdandet. Upphandlingen har påbörjats innan den 1 januari 2017 och det är således, vilket är ostridigt mellan parterna, LOU i dess äldre lydelse som är tillämplig på upphandlingen.

Frågan i målet är om det enligt 16 kap. 6 § LOU finns skäl att ingripa mot upphandlingen på de grunder som bolaget har anfört. Parterna bär själva ansvaret för utredningen och domstolen är vid prövningen begränsad till vad parterna har anfört (jfr RÅ 2009 ref. 69).

Enligt 16 kap. 6 § LOU ska rätten besluta att upphandlingen ska göras om eller att den får avslutas först sedan rättelse har gjorts, om den upphandlande myndigheten har brutit mot de grundläggande principerna i 1 kap. 9 § LOU eller någon annan bestämmelse i denna lag och detta har medfört att leverantören har lidit eller kan komma att lida skada.

Enligt 1 kap. 9 § LOU ska upphandlande myndigheter behandla leverantörer på ett likvärdigt och icke-diskriminerande sätt samt genomföra upphandlingar på ett öppet sätt. Vid upphandlingar ska vidare principerna om ömsesidigt erkännande och proportionalitet iakttas.

Ett förfrågningsunderlag ska vara så klart och tydligt utformat att en leverantör kan avgöra vad som har betydelse vid upphandlingen. En utvärderingsmodell ska vara utformad så att den leder till ett rättvisande resultat. Alla rimligt informerade och normalt omsorgsfulla leverantörer ska kunna tolka informationen på samma sätt. De skiftande förhållanden som förekommer i det ekonomiska livet föranleder dock att även förfrågningsunderlag och utvärderingsmodeller som inte är optimalt utformade får godtas under förutsättning att de principer som bär upp LOU och gemenskapsrätten inte träds för när (jfr EU-domstolens avgörande i mål C-19/00 p. 42 och RÅ 2002 ref. 50).

Uppfyller bolaget samtliga krav i upphandlingen?

Av krav 11.1 framgår vilka element som måste vara detekterbara. Vidare anges i krav 11.2 att vissa gränsvärden för dessa element ska specificeras. Förvaltningsrätten konstaterar inledningsvis att kraven inte kan läsas på annat sätt än att det är obligatoriskt för leverantören att samtliga element kan detekteras och att gränsvärden för samtliga element ska specificeras. Både krav 11.1 och krav 11.2 utgör således ska-krav i upphandlingen. Kraven är tydligt formulerade med en adekvat koppling till upphandlingsföremålet och kan som sådana inte anses strida mot varken transparensprincipen, likbehandlingsprincipen eller anses oproportionerligt betungande.

Förvaltningsrätten har därefter att ta ställning till om bolaget uppfyller ska-kravet i punkt 11.2. Bolaget anför till stöd härför bl.a. att de gränsvärden som angetts för de 5 specificerade elementen även gäller övriga 20 element, att bolaget uppgett tillräckligt för att uppfylla kravet på "depth resolution" och att i vart fall värden för fem element angetts vilket är tillräckligt. Universitetet anför att det krävts specificerade detektionsgränser för varje element där sådana standarder finns och där sådana saknas ska anbudsgivaren ange att gränsvärden saknas.

Av bolagets anbud, vilket även tycks vara ostridigt i målet, framgår att bolaget inte uttryckligen angett specificerade värden för samtliga 25 element. Parterna är emellertid oense om hur skrivelsen "most others" i bolagets anbud ska tolkas. Oavsett om skrivelsen är resultatet av en olycklig språkförbistring eller inte anser förvaltningsrätten, med beaktande av skrivelsens sammanhang, att det ligger närmast till hands att tolka den som att de flesta – och således inte samtliga – av de övriga elementen har gränsvärden på mellan 10–50 ppm. Av skrivelsen, eller bolagets svar på krav 11.2 i övrigt, framgår inte vilka element som värdet 10–50 ppm avser, eller vilka element som inte omfattas av detta värde. Skrivelsen innebär således att bolaget inte har specificerat värden för samtliga element. Bolaget har därför inte uppfyllt krav 11.2. Som förvaltningsrätten utvecklat ovan är kravet ett ska-krav i upphandlingen och det har inte visats att universitetet har haft möjlighet att begära ett förtydligande till uppfyllande av kravet (jfr 9 kap. 8 § LOU samt t.ex. Kammarrätten i Stockholms avgörande den 6 februari 2013 i mål nr 6530-12). Universitetet har således inte haft något annat val än att förkasta bolagets anbud. Förkastandet har varit förenligt med LOU och förvaltningsrätten finner därför inte skäl att förordna om ingripande mot upphandlingen på denna grund.

Uppfyller Ametek samtliga krav i upphandlingen?

Inledande processuella överväganden

Bolaget anför att anbudet från Ametek ska förkastas då Ametek inte uppfyller samtliga ska-krav, varvid anbud att anta i upphandlingen saknas och upphandlingen måste göras om. Förvaltningsrätten har därför att ex officio ta ställning till om Ametek bör kommuniceras innan förvaltningsrätten avgör målet.

Av praxis framgår att när förvaltningsrätten överväger att lägga anförda brister i ett anbud till grund för att förordna om att anbudet inte får beaktas vid en ny utvärdering, bör domstolen enligt 10 § förvaltningsprocesslagen (1971:291) [FPL] bereda anbudsgivaren tillfälle att yttra sig över uppgifterna i ansökan. Förvaltningsrättens dom innebär i ett sådant fall att anbudsgivaren utesluts från att delta i den aktuella upphandlingen. Förvaltningsrättens dom om rättelse går i ett sådant fall anbudsgivaren emot och har en sådan betydelse för anbudsgivarens ställning som anbudsgivare i den pågående upphandlingen att den angår honom i den mening som avses i 33 § FPL. Anbudsgivaren har i en sådan situation rätt att överklaga förvaltningsrättens dom (jfr HFD 2011 ref. 29).

Högsta förvaltningsdomstolen har i HFD 2011 ref. 85 uttalat att den slutsatsen som följer av HFD 2011 ref. 29 inte kan utsträckas till att förstås så, att en leverantör som inte begärt överprövning även har rätt att föra talan mot domstols förordnande om rättelse av sådant slag att en anbudsutvärdering ska göras om. Det saknar enligt Högsta förvaltningsdomstolen därvid betydelse vad utfallet blir eller kan bli av en ny rättad utvärdering.

Situationen i detta mål är emellertid en annan än den som förelåg i HFD 2011 ref. 29 och HFD 2011 ref. 85. I aktuellt mål är rättsföljden, för det fall att förvaltningsrätten skulle bifalla ansökan, att upphandlingen ska göras om. Ametek kommer fortfarande ha möjlighet att erhålla kontrakt vid en ny upphandling. Detta talar enligt förvaltningsrättens mening för att förvaltningsrättens avgörande inte har en sådan betydelse för Ameteks ställning som anbudsgivare i upphandlingen att förvaltningsrätten har att inhämta Ameteks yttrande i målet.

I vägledande avgöranden från kammarrätterna har yttrande inte inhämtats från den anbudsgivare vilken riskerar att förkastas då den beslutade rättsföljden är att upphandlingen ska göras om (jfr t.ex. Kammarrätten i

Sundsvalls beslut den 19 januari 2012 i mål nr 3296-11 och Kammarrätten i Göteborgs beslut den 8 april 2013 i mål nr 540-13).

Kammarrätten i Stockholm har i avgörande den 19 december 2016 i mål nr 5964-16 funnit att Förvaltningsrätten i Stockholm förfarit korrekt när den inhämtat yttrande från två anbudsgivare som riskerade att förkastas, innan förvaltningsrätten beslutade om att upphandlingen skulle göras om. Enligt kammarrätten har dock inte förvaltningsrättens dom en sådan precis och påtaglig betydelse för dessa två anbudsgivare som krävs för att de ska tillerkännas talerätt mot avgörandet. Omständigheterna i målet var dock säregna och målet har enligt förvaltningsrättens mening begränsat vägledande värde för den nu aktuella situationen.

Kammarrätten i Stockholm har i avgörande den 17 januari 2017 i mål nr 3496-16 funnit att en anbudsgivare felaktigt kvalificerats och därefter förkastat anbudsgivaren i domskälen och beslutat om att upphandlingen ska göras om. Anbudsgivaren gavs, såvitt framgår i målet, inte möjlighet att yttra sig över förkastandet.

Vad gäller frågan huruvida en anbudsgivare som riskerar att förkastas med rättsföljden att upphandlingen ska göras om, ska beredas tillfälle att yttra sig eller inte, finner förvaltningsrätten att den övervägande princip som synes framgå av relevanta kammarrättsavgöranden är att anbudsgivaren i ett sådant läge inte behöver tas in som part i målet. Denna tolkning är enligt förvaltningsrättens mening även mest förenlig med avgörandet HFD 2011 ref. 29 samt den begränsning av detta avgörande som kommer till uttryck i avgörandet HFD 2011 ref. 85. Förvaltningsrätten gör därför bedömningen att Ametek inte behöver beredas tillfälle att yttra sig som part i målet. Förvaltningsrätten går därefter över till att pröva vad bolaget anfört till stöd för att anbudet från Ametek ska förkastas.

Ska anbudet från Ametek förkastas?

Bolaget anför att Ametek inte angett värden för tre angivna element. Vidare anför bolaget att Ametek inte uppfyller krav 11.2 på att ange hur "depth resolution" ska mätas för upphandlingsföremålet samt krav 11.4 på mätning av andra än de uppräknade elementen. Universitetet anför att Ametek har angett information för samtliga efterfrågade element och redovisat detektionsgränser där sådana finns samt uppgett att gränsvärden saknas där sådana saknas. Universitetet anför även att då andra än de uppräknade elementen inte är specificerade är det inte rimligt att kräva detaljerade uppgifter i denna del, varför Ametek även uppfyller krav 11.4.

Universitetet har i yttrande vidgått att man varit medvetet om att gränsvärden för vissa element saknas och angett att inga värden i sådant fall behöver uppges. Av krav 11.2 framgår dock att värden för samtliga element ska anges. Om universitetet har varit medvetet om att gränsvärden för vissa element saknas har det ålegat universitetet att redan i förfrågningsunderlaget klargöra detta och enbart kräva att värden anges i de situationer då sådana värden finns. Som framgår av Ameteks anbud saknas värden för elementen Germanium, Rubidium och Cesium. Ametek har således inte angett värden för samtliga i krav 11.1 angivna element. Mot bakgrund av detta uppfyller inte heller Ameteks anbud samtliga ska-krav i upphandlingen och skulle således inte ha tilldelats kontraktet. Universitetet har genom att anta anbudet från Ametek överträtt LOU och dess grundläggande principer.

För att förvaltningsrätten ska förordna om ingripande mot upphandlingen krävs därutöver att bolaget till följd av denna överträdelse har lidit, eller riskerat att lida, skada. Eftersom den enda kvarvarande anbudsgivaren i upphandlingen är Ametek, och inte heller Ametek enligt förvaltningsrättens mening uppfyller samtliga i upphandlingen ställda ska-krav, har inte universitetet haft möjlighet att anta någon anbudsgivare. Universitetet har i en så-

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I UPPSALA****DOM**

dan situation att göra om upphandlingen, varvid bolaget har en ny möjlighet att inkomma med ett eventuellt godtagbart anbud. Bolaget har således, även att man rätteligen uteslutits ur upphandlingen lidit, eller i vart fall riskerat att lida, sådan skada som krävs för ett ingripande enligt LOU (jfr t.ex. EU-domstolens avgörande i mål C-100/12 p. 33 samt Kammarrätten i Stockholms avgöranden den 14 september 2015 i mål nr 3894-15 och den 17 januari 2017 i mål nr 3496-16). Ansökan om överprövning ska därför bifallas och upphandlingen ska göras om.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (DV 3109/1A LOU)

Per-Erik Nistér
f.d. rådman

Målet har beretts av föredragande juristen Wille Steinert

SVERIGES DOMSTOLAR

HUR MAN ÖVERKLAGAR - PRÖVNINGSTILLSTÅND

Den som vill överklaga förvaltningsrättens beslut ska skriva till Kammarrätten i Stockholm. **Skrivelsen ska dock skickas eller lämnas till förvaltningsrätten.**

Överklagandet ska ha kommit in till förvaltningsrätten **inom tre veckor** från den dag då klaganden fick del av beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Tiden för överklagandet för offentlig part räknas från den dag beslutet meddelades.

Om sista dagen för överklagandet infaller på lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i kammarrätten fordras att **prövningstillstånd** meddelas. Kammarrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd inte meddelas står förvaltningsrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till kammarrätten varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla

1. Klagandens person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Adress och telefonnummer till klagandens arbetsplats ska också anges samt eventuell annan adress

där klaganden kan nås för delgivning. Om dessa uppgifter har lämnats tidigare i målet – och om de fortfarande är aktuella – behöver de inte uppges igen. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras, ska ändringen utan dröjsmål anmälas till kammarrätten.

2. den dom/beslut som överklagas med uppgift om förvaltningsrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet,
3. de skäl som klaganden anger till stöd för en begäran om prövningstillstånd,
4. den ändring av förvaltningsrättens dom/beslut som klaganden vill få till stånd,
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.

Adressen till förvaltningsrätten framgår av domen/beslutet.

I vissa mål får avtal slutas innan tiden för överklagande av rättens dom eller beslut har löpt ut. Detta gäller mål om överprövning enligt:

- lagen (2007:1091) om offentlig upphandling,
- lagen (2007:1092) om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster, eller
- lagen (2011:1029) om upphandling på försvars- och säkerhetsområdet.

I de flesta fall får avtal slutas när tio dagar har gått från det att rätten avgjort målet eller upphävt ett interimistiskt beslut. I vissa fall får avtal slutas omedelbart. Ett överklagande av rättens avgörande får inte prövas sedan avtal har slutits. Fullständig information finns i 16 kapitlet i de ovan angivna lagarna.

Behöver Ni fler upplysningar om hur man överklagar kan Ni vända Er till förvaltningsrätten.

